

UW RIJK KOME!

DATUM	13 juni 2021
VOORGANGER	Wijbe Fransen o.p.
LEZING	Ezechiël 17: 22 - 24
EVANGELIE	Marcus 4: 26 - 34

OVERWEGING

Een twijgje...een mosterdzaadje...het strooien van zaad en wachten op de oogst... De Schrift staat dicht bij de natuur, gebruikt voortdurend beelden uit de natuur. Er schuilt een grote kracht in wat groeit en bloeit. Als we de natuur maar de kans geven haar kracht te ontplooien! Deze kracht wordt het symbool van Gods Geest, van zijn handelen in onze wereld. Geven we die Geest, die levende Adem, alle kans? Laten we zijn rijk komen?

God zal een twijgje nemen en dit zal uitgroeien tot een hoge ceder, zegt Ezechiël, de profeet, tot zijn mensen die onderdrukt worden door Nebukadnessar, de dictator van Babel. Het is een teken van nieuw leven, van hoop, dat de Eeuwige hiermee geeft aan zijn hardleerse volk dat in nood verkeert. Er heeft al een deportatie naar Babel plaats gevonden van de koning van Juda tezamen met een groot aantal beambten en ambachtslieden. Maar ondanks het hoopvolle teken van het twijgje, teken van de barmhartigheid van de Eeuwige, blijft het overgebleven volk hardleers en afvallig. Het is het oude liedje van Gods genadige hulp en de verstoktheid van het volk, van de koning voorop. De boeken der Koningen staan er vol van. Het zal uitlopen op een tweede deportatie van een nog grotere groep naar Babel.

Wat is het lang geleden dat David en Salomon regeerden! Wat was dat een glorievolle en begenadigde tijd! Ja, de geschiedenis van Israel is er een van vallen en opstaan, waarin God met zijn volk meetrekt, ondanks alle ontrouw. Het is zeker niet een geschiedenis van alleen maar groeien en bloeien. En zo gaat het ook met kerk en samenleving, en met ons persoonlijk leven!

Het koninkrijk van God lijkt op een zaadje ...klein, onbetekenend, nauwelijks zichtbaar, zegt Jezus, de profeet uit Nazareth, maar het zal een grote boom worden, een overvloedige oogst. Wat een vertrouwen in Gods Geest, in zijn inspirerende aanwezigheid, spreekt uit deze woorden! Menselijkerwijs gesproken ziet de toekomst van

Jezus er slecht uit. Hij stoot al op onbegrip, op hatelijkheid, zelfs op plannen om Hem uit de weg te ruimen. En zijn optreden lijkt tenslotte een groot fiasco te worden.

Maar dankzij zijn totale ontluistering en overgave aan de Eeuwige, komt Gods Geest over zijn volgelingen en lezen we in het Evangelie van de Geest, zoals de Handelingen v.d. Apostelen wel worden genoemd, dat de gemeenschap rond Jezus tot grote bloei komt. O.a. het huidige Turkije en Noord- Afrika worden bloeiende christelijke gemeenschappen. Ik noem met name deze gebieden, waar nu nog maar een handjevol christenen woont. Als machtsmisbruik en oppervlakkigheid de mens wegvoeren van de kern van het Evangelie, verflauwt Gods Geest, verliest het zaad van het evangelie zijn kracht en wordt het leven een louter menselijk gebeuren. Van de andere kant hebben christenen niet het monopolie op Gods Geest en mogen we met enkele kerkvaders andere godsdiensten zaden van de heilige Geest noemen. De Eeuwige is zeker ook werkzaam in de zoektocht van andere godsdiensten naar het echte leven. Dan bedoelen we natuurlijk niet IS met zijn geweld-dadigheid noch de vroegere Kruistochten. Maar wel hen die Allah de Barmhartige noemen en daaruit leven. Ik las in de Trouw deze week over het House of One. Christenen, Joden en Moslims komen in Berlijn samen in verschillende ruimtes, in één gebouw. De Geest leeft onder ons!

De geschiedenis van de kerken kent zijn ups en downs: naarmate men zich afkeert van het evangelie en te enge menselijke belangen nastreeft, verwordt de gemeenschap tot een hol gebeuren. Dit geldt voor de kerken, maar ook voor de seculiere maatschappij. Denk maar aan het exclusief maken van één kleur, van één ras; aan de stilzwijgende miskenning van volksgroepen zoals die van de Molukkers. Denk maar aan het totaal exploiteren van de aarde, uitlopend op de huidige klimaatcrisis, aan de machtswellust van de vele dictators.

De geschiedenis leert ons dat de samenleving terugvalt, wanneer we de evangelische kernwaarden van respect en zorg voor elkaar uit het oog verliezen. De opdracht tot respect en liefhebben geldt voor álle mensen, niet alleen voor christenen.

Terugval kennen we in ons eigen leven, maar ook nieuw vertrouwen in Gods leiding. We zingen niet steeds alleluja, maar we falen ook en we dienen bescheiden te worden en ons te laten louteren door beproev-ingen en er van te leren.

Ook de toekomst van onze gemeenschap hier is onzeker. Hoe zal het ermee gaan na de pandemie, na de verkoop van het klooster? We hopen en vertrouwen er op dat Gods Geest ons zal leiden – ons, als kleiner wordende kudde. Mogen we trouw blijven aan het evangelie en ons openstellen voor Gods leiding!

De Schrift wordt gesteund door de natuur, wanneer ze zegt: “Hebt vertrouwen, blijft zaaien, er zal een grote oogst komen. Vertrouw er maar op!”

Onze Vader die in de hemel zijt, uw naam worde geheiligd, uw rijk kome! Amen.